

РЕШЕНИЕ

№ 2295

гр. София, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **529** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Председателя на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ), чрез процесуален представител юрисконсулт И. С. срещу Решение № 4664 от 05.12.2022 г., постановено по НАХД № 11494 / 2022 г., СРС, НО, 13 – ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 96 от 18.08.2022 г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), с което на М. А. С. на основание чл. 173, ал. 3, вр. ал. 1 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3500 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ.

С оспореното НП на М. А. С. на основание чл. 173, ал. 3 и чл. 177, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 500 лева, за извършено нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ.

В касационната жалба се релевират доводи за незаконосъобразност на съдебното решение. Според касатора СРС е постановил неправилно и необосновано съдебно

решение. В касационната жалба е посочено, че при съставяне на акта и при издаване на наказателното постановление са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, както и изискванията относно сроковете, посочени в чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Софийският районен съд неправилно е приел, че не е осъществен съставът на нарушението и трябва да бъде приложена разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

В проведеното съдебно заседание пред АССГ, касационният жалбоподател се представлява от юрисконсулт Р.. Поддържа касационната жалба. Иска от съда решението на Софийския районен съд да бъде отменено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не се явява, не се представлява. В депозирани от 20.02.2023 г. писмен отговор (становище) оспорва касационната жалба. Счита, че СРС правилно е приел, че в случая нарушението не е извършено виновно. На следващо място, ответникът по касационната жалба счита, че правилно СРС е приел, че дори да се приеме наличие на виновно извършено нарушение, то приложение трябва да намери разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, тъй като обществените отношения, предмет на закрила със закона, не само не са увредени, но и не са застрашени по никакъв начин. Моли решението да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира подадената касационна жалба за основателна и доказана, като предлага решението на СРС да бъде отменено като неправилно.

Административен Съд С. – град, XV – ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

За да постанови решението си Софийският районен съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. След обсъждането им е приел, че през 2021 г. М. А. С. е заемал длъжността общински съветник в [община]. Срокът за подаване на годишна декларация по чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ за 2021 г. изтичал на 16.05.2022 г. В периода от 15.05.2022 г. до 20.05.2022 г. М. А. С. бил изпратен на служебна командировка в Република Румъния. При завръщането си от Румъния С. е имал здравословни оплаквания и след контакт с личния си лекар получил препоръка за медикаментозна терапия и домашно лечение до 30.05.2022 г., поради съмнения за COVID 19. На 31.05.2022 г. М. А. С. подал декларация за имущество и интереси.

На 06.07.2022 г. В. З. – старши инспектор в дирекция „Публичен регистър“ в КПКОНПИ, съставил срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 2, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ в присъствие на нарушителя и двама свидетели, като нарушителят посочил, че ще подаде възражение в предоставения му срок. Въз основа на АУАН на 18.08.2022 г. е издадено наказателно постановление.

От правна гледна точка съдът е приел, че нарушението е осъществено от обективна страна. Прието е, че съгласно чл. 53, ал. 2 ЗАНН, за да се наложи административно наказание трябва да се установи по безспорен начин, че деецът е осъществил виновно състава на вмененото му нарушение. Установено е по делото, че жалбоподателят е имал пречки от обективен характер – командировка в чужбина и последвало заболяване, които са го възпрепятствали да подаде декларацията в предвидения срок,

като на следващия ден след изтичане на предписания срок за лечение, той е подал декларация. Съдът е приел, че са налице предпоставки за отмяна на наказателното постановление поради неправилно приложение на материалния административен закон, доколкото деянието, за което е наказано лицето, не е извършено виновно.

Като алтернатива СРС е изложил мотиви, които са в насока, че дори и да бъде прието наличие на виновно поведение, то за това нарушение биха се установили предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН, доколкото същото би се отличавало с незначителна степен на обществена опасност.

Административен Съд С. – град, XV - ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Касаторът е бил уведомен за решението на съда на дата 19.12.2022 г. Жалбата е подадена чрез Софийския районен съд на дата 23.12.2022 г. (вх. 289122), т. е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал подробно всички релевантни за спора обстоятелства, които се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от ЗПКОНПИ урежда императивно задължение за задължените по чл. 6 лица за подаване на декларации за имущество и интереси в следните случаи:

1. в едномесечен срок от заемането на висшата публична длъжност;
2. ежегодно до 15 май - за предходната календарна година;
3. в едномесечен срок от освобождаване на длъжността;
4. в едномесечен срок от изтичането на една година след подаване на декларацията по т. 3.

М. А. С. е подал декларация по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, т. е. ежегодна. Вместо до 16 май 2022 г., декларацията е подадена на дата 31.05.2022 г. с вх. № Г 7746 от 31.05.2022 г. Той е задължено лице по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 ЗПКОНПИ.

Настоящият съдебен състав приема, че изводите на СРС за липса на установена вина при осъществяване на деянието от страна на М. С. са правилни и законосъобразни. Съгласно разпоредбата на чл. 6 ЗАНН административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. Според чл. 7 ЗАНН деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо, като непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи.

Вината е субективното отношение на дееца към извършеното от него деяние, което застрашава или уврежда съществуващите отношения – елемент от субективната страна на проява, която има своята обществена определеност. Деянието е умишлено, когато деецът е съзнавал общественоопасния му характер, предвиждал е неговите общественоопасни последици и е искал или допускал настъпването на тези последици

(чл. 11, ал. 2 НК, вр. чл. 11 ЗАНН). Деянието е непредпазливо, когато деецът е предвиждал настъпването на общественотоопасните последици, но е мислел да ги предотврати или когато не е предвиждал настъпването на общественотоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предотврати – чл. 11, ал. 3 НК, вр. чл. 11 ЗАНН.

В конкретния случай срещу М. С. е издадено наказателно постановление за извършено нарушение под формата на бездействие. В този смисъл трябва да се прецени дали това бездействие е осъществено виновно. Съдът намира, че пред СРС са представени доказателства, които изключват вината на касатора. Представени са документи, че С. – за времето от 10.05.2022 г. до 20.05.2022 г. е бил извън България (Заповед № 20 от 09.05.2022 г. издадена от председателя на Общинския съвет – Н.). Подкрепено е с писмени документи твърдението на жалбоподателя, че след завръщането си от Румъния до 30.5.2022 г. С. е бил домашно лечение (съмнение за COVID 19, видно от медицинско направление на общопрактикуващ лекар).

Изложени са подробни мотиви от страна на СРС, които са в насока на това, че дори да се приеме наличието на вина, то случаят е маловажен. С оглед разпоредбата на чл. 221, ал. 2 АПК, която гласи, че ако касационният съд остави в сила решението, той може да препрати и към мотивите на първоинстанционния съд, настоящият състав изцяло препраща към тези мотиви, като намира за ненужно да ги преповтаря.

По изложените съображения, настоящият касационен състав, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение, с което е отменено Наказателно постановление НП № 96 от 18.08.2022 г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), е правилно и трябва да бъде оставено в сила.

Ръководен от гореизложеното на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XV - ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4664 от 05.12.2022 г., постановено по НАХД № 11494 / 2022 г., СРС, НО, 13 – ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.